

558. ข้าเปล่งเสียงให้ร้อง

ข้าโมทนาพระคุณจากส่วนลึกด้วยใจศรัทธายามใดใจอ่อนล้าเสริมกำลังเรียวแรง

วันเวลาเปลี่ยนไปความสัตย์เชื่อพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงความรักพระองค์สำแดงส่องนำหน้าชาดินไป

จะไม่เดินห่างไกลขออยู่ในความรักพระองค์จะเปล่งเสียงให้ร้องด้วยหมดสิ้นสุดกำลังจิตวิญญาณของข้าโมทนาพระองค์
ด้วยความรักความชอบธรรมทรงนำข้าพระองค์ทุกวันขอวางใจและหวังและจะยึดพระคำเอาไว้วันที่ข้าอ่อนแรง จะเสาะหา
ความรักพระองค์ฟื้นฟูใจกลับมีพลังอีกครั้งเป็นที่ยึดของข้าเพียงพระองค์ที่ข้าบูชาขอบถวายใจ